

мински, че прадѣдитѣ му по майка сж били знатни. Той си е писалъ запискиѣ прѣзъ кримската война (1853 — 1856 г.) и твърди, че историята на рода му датира въ Сливенъ повече отъ прѣди 500 години, значи отъ между 1300 и 1350 г. Това минало е било събрано въ единъ цѣненъ ржкописъ, писанъ на български отъ единъ отъ прадѣдитѣ на Селимински, именно свещеникъ Протофанъ. Ржкописътъ е засѣгалъ миналото на тоя сливенски родъ до видния неговъ членъ Драгойчо, отъ името на когото е днешната клуцохорска махала (Драгойчова), и който е умрѣлъ въ 1790 г. Отъ всичко това се види, че тоя родъ е билъ единъ отъ тия, които сж останали и загравили новия Сливенъ слѣдъ разсипването на срѣднесѣковния. Отъ факта, че голѣмитѣ му земи и гори сж се намирали въ Абланово (задъ Бармука и на западъ отъ Св. Тодоровата аязма), може да се извади заключението, че прѣзъ българското царство той ще е населялъ по-скоро срутеното Селище, нежели самия срѣднесѣковенъ Сливенъ.

Селимински, ако и роденъ въ Сливенъ (24-и дек., 1798 г.), е останалъ отъ малтъкъ сиракъ и много малко е живѣлъ въ града (отъ 1798 — 1814 г. и 1825 — 1830 г.), останалото врѣме е прѣкаралъ въ М.-Азия, Арабия, Гърция, Италия, Австрия и Ромжния, прѣзъ което врѣме е забравилъ и безъ туй оскъжнитѣ за родното си пепелище спомени. Интъкъ, той освѣнъ че щѣше да ни даде стария отдѣлъ на сливенската история, но би попълнилъ и бѣлитѣ страници въобще на българското минало подъ турцитѣ. Че дѣйствително тоя родъ е билъ привилегированъ още отъ врѣме българското царство, се види отъ думитѣ на Селимински, че той е притежавалъ стари хрисовули и турски сучтански фирмани. Всичко това било „прахосано“ слѣдъ 1830 г. и 1877 г. Селимински не е запомнилъ сливенскитѣ соколници, защото носенето на соколи отъ Сливенъ въ Ц-дъ се е прѣкратило въ 1800 г. Тая дата вѣроятно не засѣга само тукашното соколничество, но и другитѣ войнишки институти. „Тогава (1800 г.), пише Селимински, турското варварство приравни всичкитѣ християнски сѣмейства“. Казаното до дукъ специално се отнася за Сливенъ, а въ широка смисълъ засѣга всички български привилегии останали отъ по-старо врѣме. До